

Με τους περισσότερους θεούς, η Αθηνά είχε καλές σχέσεις, πέρα από το επεισόδιο με τον Ήφαιστο και τον ανταγωνισμό της με τον Άρη στα πεδία των μαχών. Έτρεφε, όμως, ιδιαίτερη αδυναμία για την επίσης παρθένα θεά, Άρτεμη, ενώ δεν έκρυβε την αντιζηλία της προς την όμορφη Αφροδίτη. Αντιζηλία που είχε ξεκινήσει με εκείνο το περίφημο μήλο της Εριδας, που ο Πάρης προτίμησε να προσφέρει στη θεά του έρωτα.

Διηγούνται, λοιπόν, πως κάποια μέρα πήρε είδηση τον μάντη Τειρεσία να κρυφοκοιτάζει την Άρτεμη, που εκείνη την ώρα λουζόταν γυμνή. Χωρίς δισταγμό, έκανε τον αδιάκριτο να χάσει το φως και να μείνει τυφλός για την υπόλοιπη ζωή του. Όταν την παρακάλεσαν να τον λυπηθεί, η θεά του χάρισε το προνόμιο να ακούει και να καταλαβαίνει τη γλώσσα των πουλιών. Του 'δωσε κι ένα μαγικό ραβδί, που μπορούσε να οδηγεί με ασφάλεια τα βήματά του.

Αντίθετα, σε μίαν από τις μάχες στον κάμπο της Τρωάδας, η Αθηνά συμβούλεψε τον ήρωα Διομήδη να μην τα βάζει με τους θεούς, αν του βγίνουν μπροστά, εκτός κι αν δει την Αφροδίτη. Με αυτήν, δε θα είχε κανένα πρόβλημα. Γι' αυτό και ο ήρωας, μόλις είδε τη θεά του έρωτα, της ρίχτηκε, της έσκισε με το δόρυ του τον πέπλο και την γρατσούνισε τόσο, που βγήκε ιχώρ (το υγρό που έτρεχε στις θεϊκές φλέβες). Η Αφροδίτη πήγε να παραπονεθεί στον Δία αλλ' αυτός την αποπήρε: «Άφησε», της είπε, «τις δουλειές του πολέμου στην Αθηνά και στον Άρη και κοίταξε να ασχολείσαι μόνο με τους έρωτες και τα παντρολογήματα».

Στο πλευρό των ηρώων

Οι θρύλοι μιλούν για τη βοήθεια που η Αθηνά προσέφερε στους προσφιλείς της ήρωες. Ιδιαίτερα στον Ηρακλή, στον Περσέα και στον Βελλεροφόντη. Σ' αυτήν οφείλεται

ουσιαστικά ο άθλος του Ηρακλή να απαλλάξει την ανθρωπότητα από τις Στυμφαλίδες Όρνιθες. Η θεά του έδωσε τα χάλκινα κύμβαλα που ο Ήφαιστος της είχε χαρίσει. Ο Ηρακλής άρχισε να τα χτυπά και τα φτερωτά τέρατα τρόμαξαν και πέταξαν από τις φωλιές τους. Τότε, ο ήρωας μπόρεσε να τα σημαδέψει με το τόξο του και με τα βέλη του να τα σκοτώσει. Όταν μάλιστα ο Ηρακλής πήγε κι έκλεψε τα χρυσά μήλα των Εσπερίδων, τα πρόσφερε δώρο στη θεά κι εκείνη τα επέστρεψε στη θέση τους, όπου έπρεπε να βρίσκονται.

Με τον Περσέα, τα πράγματα ήταν πιο δύσκολα. Ο ήρωας έπρεπε να παλέψει με τη Μέδουσα Γοργώ, αν ήθελε να ελευθερώσει την αγαπημένη του Ανδρομέδα. Όμως, όποιος αντίκριζε τη ματιά του τέρατος, απολιθωνόταν. Η Αθηνά τον συμβούλεψε να μονομαχήσει κοιτάζοντάς την μέσα από το καθρέφτισμά της στην ασπίδα του. Με τον τρόπο αυτόν, ο Περσέας μπόρεσε να αποκεφαλίσει τη Μέδουσα, να χαρίσει το κεφάλι της (χωρίς να το κοιτάζει) στη θεά και να ελευθερώσει την αγαπημένη του. Η Αθηνά κόσμησε την ασπίδα της με το κεφάλι του τέρατος και χάρισε στον Ασκληπιό το μαγικό του αίμα: Αυτό που προερχόταν από τη δεξιά μεριά της Μέδουσας θεραπεύε τους ανθρώπους, ενώ εκείνο από τη δεξιά, τους σκότωνε.

Όταν η Μέδουσα αποκεφαλίστηκε, από μέσα της ξεπήδησε ένα φτερωτό άλογο, ο Πήγασος, που κανένας δεν μπορούσε να δαμάσει. Κάποιος μάντης συμβούλεψε τον ήρωα Βελλεροφόντη να κοιμηθεί μια νύχτα στο ναό της Αθηνάς. Η θεά παρουσιάστηκε στον ύπνο του και του χάρισε ένα μαγικό χαλινάρι. Με αυτό, ο Βελλεροφόντης μπόρεσε να δαμάσει τον Πήγασο και να κάνει τα θρυλικά του κατορθώματα.

(τελευταία επεξεργασία, 9 Δεκεμβρίου 2020)